— Մէկ մասը սա բլուրին ետին թուփերուն մէջ կը սպասեն միւսները այս աւերակ գիւղին մէջ զետեղուեցան: Խումբ մ'էլ ձկնորսի զգեստներով ուրիշ նաւակով մը ձկնորսութիւն կ'ընեն:

— Իմ ձիս ո՞ւր ղրկեցիր:

— Ձիապանը եւ ձին, միւս երեք ձիերուն հետ մօտակայ հայոց գիւղ մը կայ՝ հոն ապահովցուցի:

— Սանդուխները, չուանները, երկաթէ գործիքները եւ դարբինը ո՞ւր են:

— Այս ժայռին ետին խորշ մը կայ հոն են ամէնքը:

Լռեց ծերը, որ Խոսրով Ակէացին ինքն էր, եւ սկսաւ ծանր ծանրը քալել ծովեզրը, երբ յանկարծ ձիերու տրոփի ձայն լսուեցաւ եւ հինգ տար արացի ձիաւոր տեսնուեցան, որ սրընթաց կ'ուգային: Կանգնեցաւ Խոսրով եւ եկողները կը դիտէր. իր սուր աչքերը որ առաջ դժդոհութեան նշան տուին հանդարտեցան եւ իւր ճակատին կնճիռքը պարզեցան քանի որ սկսաւ զանոնք ճանչել: Երկու տարիքն առած մարդ երկու երիտասարդ եւ մէկ պատանի էին եկողները:

Խոսրով առանց խօսելու մօտեցաւ պատանուոյն, որ երկու ծերերուն մէջեն կը ձիավարէր, եւ ձեռքը երբ կ'երկնցնէր, որ օգնի իջնելու համար ձիեն՝ նա արագութեամբ վար թռաւ ծիծաղելով:

— Անշուշտ, իշխան, ինձի չէիր սպասէր դու,— ըսաւ:

— Դու ճանչեցիր զիս՝ եւ իմացար թէ ոչ իմ տարիքիս եւ ոչ իմ բնաւորութեանս մէջ կայ այսպիսի անխոհեմութեանց սպասել,— պատասխանեց ծերը քաղցր մեղադրանոք:

Եւ պատանուոյն թեւէն բռնած շտկուեցաւ դէպ աւերակ գիւղը՝ ակնարկելով Վահրիճի, որ միատեղ գա.